

К. М. Майстренко

кандидат наук з державного управління, доцент,
доцент кафедри публічного адміністрування,
Міжрегіональної академії управління персоналом

В. І. Панасюк

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри публічного управління, адміністрування та міжнародної економіки,
Білоцерківського національного аграрного університету

ПУБЛІЧНО-ГРОМАДСЬКЕ ПАРТНЕРСТВО У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ: МЕХАНІЗМИ ВІДНОВЛЕННЯ ПОСТТРАЖДАЛИХ ТЕРИТОРІЙ

У статті досліджено механізми публічно-громадського партнерства у сфері соціального захисту населення та відновлення постраждалих територій. Зважаючи на соціально-економічні виклики, зумовлені військовими діями, особливу увагу приділено аналізу фінансових, організаційно-управлінських та інформаційних механізмів їх реалізації. Доведено, що успішне відновлення територій потребує комплексного підходу, що передбачає ефективне управління, фінансову стійкість та прозорість інформаційної політики. У ході дослідження визначено, що фінансові механізми включають грантову підтримку, благодійні фонди та бюджетне фінансування, які відіграють ключову роль у залученні ресурсів для відбудови. Разом із тим, проаналізовано виклики, серед яких нестабільність інвесторів, недостатня координація між державними та громадськими інституціями, а також ризики корупції. Розглянуто організаційно-управлінські механізми, зокрема спільні ініціативи, координаційні ради та механізми громадського контролю, що забезпечують ефективне узгодження дій між державою, місцевим самоврядуванням та громадянським суспільством. Особливу увагу приділено інформаційним механізмам, серед яких цифрові платформи, соціальні кампанії та залучення громадян до прийняття рішень, які сприяють прозорості процесів відновлення та підвищенню рівня громадської активності. Аналіз наукових джерел засвідчив важливість залучення міжнародного досвіду, розширення механізмів державно-громадянського бюджетування та спрощення бюрократичних процедур, що дозволить ефективніше залучати кошти міжнародних партнерів та підтримувати розвиток місцевих ініціатив. Визначено ключові перешкоди для впровадження публічно-громадського партнерства, зокрема недостатню цифровізацію комунікації, недовіру населення до державних ініціатив та низький рівень координації між органами влади та громадянським суспільством. Автори дійшли висновку, що для успішної реалізації механізмів публічно-громадського партнерства необхідно розробити комплексні програми співфінансування держави, міжнародних партнерів та місцевих громад, запровадити ефективні моделі громадського контролю за розподілом ресурсів та активізувати соціальні кампанії з підвищення обізнаності населення про можливості участі у відновленні своїх громад. Подальші дослідження мають бути зосереджені на удосконаленні координаційних механізмів взаємодії між державними органами, громадянським суспільством та бізнесом, а також на розширенні цифрових сервісів для забезпечення прозорості процесів відбудови.

Ключові слова: публічно-громадське партнерство, соціальний захист населення, відновлення постраждалих територій, фінансові механізми, організаційно-управлінські механізми, інформаційні механізми, державно-громадянське бюджетування, цифрові платформи, громадський контроль, соціальні кампанії.

Постановка проблеми. Сучасні соціально-економічні та безпекові виклики, спричинені військовими конфліктами, екологічними катастрофами та іншими кризовими явищами, актуалізують проблему відновлення постраждалих територій. Зруйнована інфраструктура, масове переміщення населення, високий рівень соціальної незахищеності та обмеженість державних ресурсів потребують нових підходів до управління процесами відбудови та соціального захисту громадян.

Одним із ключових механізмів, що здатен забезпечити ефективну реалізацію заходів у цій сфері, є публічно-громадське партнерство. В Україні механізми такого партнерства залишаються недостатньо розвиненими через відсутність чіткої нормативно-правової бази, фрагментарність ініціатив, низький рівень координації між зацікавленими сторонами та обмеженість фінансової підтримки.

Недостатня наукова розробленість питань формування та впровадження ефективних моделей публічно-громадського партнерства у сфері соціального захисту населення ускладнює вирішення завдань з відновлення постраждалих територій. Тому дослідження теоретичних і практичних аспектів взаємодії держави та громадянського суспільства та пошук оптимальних механізмів партнерства є нагальними питаннями сучасної науки та практики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Аналіз сучасних досліджень у сфері публічно-громадського партнерства у соціальному захисті населення та відновленні постраждалих територій підтверджує важливість інтегрованого підходу до реалізації відповідних механізмів. Д. Барінова (2024) [1] розглядає аспекти відновлення та розвитку деокупованих громад, підкреслюючи необхідність залучення громадськості до процесу прийняття рішень та впровадження ефективних фінансових стимулів для місцевого бізнесу. І. Бовсунівська (2019) [2] аналізує фінансові механізми публічно-приватного партнерства, акцентуючи увагу на важливості залучення інвестицій у суспільно значущі проекти. Т. Бойко (2025) [3] зосереджується на проблематиці компенсацій за житло та підкреслює необхідність забезпечення соціальної справедливості у розподілі ресурсів, що є важливим аспектом публічно-громадського партнерства у соціальному захисті. Дослідження Гавриленкової (2024) [5] демонструє успішні практики залучення громад до процесу відновлення. Козіна В. та ін. (2022) [7] розглядають особли-

вості взаємодії місцевих громад з міжнародними організаціями, що може бути ефективним інструментом у процесі післявоєнного відновлення України.

Таким чином, дослідження демонструють комплексний підхід до впровадження публічно-громадського партнерства у сфері соціального захисту населення та відновлення постраждалих територій.

Метою статті є визначення ефективних механізмів застосування публічно-громадського партнерства у сфері соціального захисту для відновлення постраждалих територій.

Виклад основного матеріалу дослідження. У наукових дослідженнях публічно-громадського партнерства виділяють фінансові, організаційно-управлінські та інформаційні механізми його реалізації. І. Бовсунівська у своєму дослідженні аналізувала *фінансові механізми* публічно-громадського партнерства, підкреслюючи важливість залучення приватних інвестицій для реалізації суспільно значущих проектів, зокрема, соціального захисту [2].

Е. Овчарук розглядала *організаційно-управлінські механізми*, такі як державно-приватне та державно-громадське партнерство, акцентуючи увагу на необхідності розробки нових моделей публічно-управлінської взаємодії [8]. Дослідження автора дають важливе підґрунтя для розуміння управлінських аспектів публічно-громадського партнерства, але в умовах відновлення територій постає необхідність створення спеціалізованих координаційних центрів між державою, місцевим самоврядуванням, громадянським суспільством та бізнесом.

Також автор визначила *інформаційні технології та цифрове урядування* як ключові компоненти сучасних механізмів взаємодії між публічною владою та громадянським суспільством, підкреслюючи важливість впровадження потужних комунікативних можливостей та інформаційних технологій у публічному управлінні для забезпечення ефективної співпраці [8]. Е. Овчарук справедливо зазначила важливість цифрових технологій у комунікації між державою та громадянським суспільством.

Таким чином, хоча наукові підходи до механізмів публічно-громадського партнерства є важливими для їхнього розуміння, вони потребують адаптації до сучасних викликів відновлення постраждалих територій України.

Відновлення постраждалих територій України вимагає чіткої нормативно-правової бази,

яка регулює механізми публічно-громадського партнерства. У табл. 1 наведено основні механізми взаємодії державних та громадських інституцій у процесі соціального захисту населення та відновлення постраждалих територій, а також відповідні нормативно-правові акти, що їх регулюють.

Таким чином, нормативно-правові акти створюють основу для ефективного публічно-громадського партнерства у процесі відновлення постраждалих територій України.

Після початку повномасштабного вторгнення росії в Україну у лютому 2022 року, відновлення постраждалих територій стало пріоритетним завданням для держави та громадянського суспільства. Ефективна реалізація даного процесу вимагає тісного публічно-громадського партнерства через визначені механізми.

Аналіз фінансових механізмів відновлення постраждалих територій показує, що фінансування відновлення здійснюється через поєднання державних коштів, міжнародної допомоги та благодійних внесків. Наприклад, у 2023 році була створена “Асоціація нескорених громад”, яка об'єднала територіальні громади, що знаходяться в тимчасовій окупації та служить платформою для систематизації соціальних проблем та пошуку рішень для відновлення та реінтеграції постраждалих територій [1].

Д. Барінова зазначає, що Асоціація нескорених громад пропонує низку заходів для стимулювання економічного розвитку та соціальної стабільності у звільнених і постраждалих регіонах, удосконалюючи фінансові механізми. Їхні ініціативи спрямовані на полегшення фінансового навантаження на місцевий бізнес, підтримку соціально значущих сфер (освіти, медицини, комунального господарства) та створення сприятливих умов для залучення інвестицій та подальшого відновлення постраждалих територій:

– *податкові преференції для підприємств, які функціонують у звільнених територіях*: впровадження податкових пільг для діючих компаній, зареєстрованих та працюючих у звільнених громадах, що може включати тимчасове звільнення від податку на прибуток, а також скасування мита на імпортоване обладнання, необхідне для їхнього функціонування та розширення виробничої діяльності;

– *кредитні канікули та фінансова підтримка підприємств, що постраждали від війни*: важливим механізмом є призупинення або “замороження” виплат за кредитами, які були оформлені підприємствами до початку повномасштабної війни, якщо вони зазнали значних руйнувань, що дозволить бізнесу зосередитися на відновленні діяльності без ризику фінансового колапсу;

Таблиця 1

Нормативно-правове регулювання механізмів публічно-громадського партнерства у сфері соціального захисту населення та відновлення постраждалих територій

Фінансові механізми	Опис
Гранти та благодійні фонди	Закон України “Про гуманітарну допомогу” визначає порядок отримання та використання гуманітарної допомоги, включаючи фінансові ресурси від міжнародних донорів та благодійних організацій.
Бюджетне фінансування	Бюджетний кодекс України регулює питання розподілу та використання бюджетних коштів у сфері соціального захисту, зокрема для фінансування програм відновлення та розвитку постраждалих територій.
Організаційно-управлінські механізми	Опис
Спільні ініціативи та координаційні ради	Закон України “Про місцеве самоврядування в Україні” надає органам місцевого самоврядування повноваження щодо створення координаційних рад та реалізації спільних соціальних проєктів з громадськими організаціями для відновлення постраждалих територій.
Громадський контроль	Закон України “Про громадські об'єднання” визначає права громадських організацій здійснювати громадський контроль за діяльністю органів влади, включаючи процеси відновлення постраждалих територій та соціального захисту.
Інформаційні механізми	Опис
Цифрові платформи	Постанова Кабінету Міністрів України від 26 березня 2022 року № 380 затверджує Порядок подання інформаційного повідомлення про пошкоджене та знищене нерухоме майно через електронні сервіси, що забезпечує прозорість та доступність інформації для громадськості.
Соціальні кампанії та залучення громадян	Закон України “Про доступ до публічної інформації” гарантує право громадян на отримання інформації про діяльність органів влади та участь у прийнятті рішень, що стосуються відновлення та розвитку їхніх громад.

Таблицю складено автором на основі джерел [9, 10, 11, 12, 13].

– *місцеві податкові пільги для малого бізнесу*: надання податкових канікул приватним підприємцям, які працюють на постраждалих територіях. Зокрема, рішенням місцевих рад можна передбачити тимчасове скасування місцевих податків, що стимулюватиме підприємницьку активність та ефективне відновлення;

– *зарплатні стимули для працівників критичних сфер*: введення додаткових виплат та фінансових надбавок для працівників освіти, медицини, комунальних служб, а також службовців органів місцевого самоврядування на постраждалих територіях. Така політика має на меті залучити кваліфікованих спеціалістів до роботи в деокупованих регіонах та забезпечити належний рівень надання соціальних послуг;

– *фінансова підтримка місцевих виробників харчових продуктів*: передбачається розробка спеціальних програм для підтримки мікро– та малих підприємств, які займаються виробництвом харчових продуктів, що забезпечить населення доступними товарами першої необхідності [1].

Отже, Асоціація нескорених громад пропонує комплексний підхід до фінансових механізмів у межах публічно-громадського партнерства у сфері соціального захисту населення, оскільки передбачає податкові пільги для бізнесу, спрощення регуляторних процедур, кредитні канікули та фінансову підтримку місцевих підприємців, що сприятиме швидшому відновленню економіки постраждалих територій.

Однак фінансові механізми стикаються з викликами, такими, як *недостатнє фінансування* з боку держави та залежність від міжнародної допомоги – оскільки через високий рівень зруйнованої інфраструктури та необхідність спрямування ресурсів на оборонні потреби, фінансування соціального захисту та відновлення відбувається нерівномірно; *непрозорість та ризики корупції* – благодійні фонди та міжнародні донори часто стикаються з труднощами щодо контролю за використанням фінансів, що знижує довіру до державних структур; *бюрократичні перепони та складні процедури отримання грантів* також стають проблемою для місцевих громад та громадських організацій, оскільки відсутність спрощених механізмів подачі заявок та звітності ускладнює залучення фінансової підтримки.

Організаційно-управлінські механізми публічно-громадського партнерства (спільні ініціативи та координаційні ради) є ключови-

ми елементами в управлінні процесом відновлення постраждалих територій, оскільки після деокупації територій важливо забезпечити ефективну взаємодію між органами державної влади та місцевого самоврядування різних рівнів. Складовими таких механізмів є:

– *спільні ініціативи*: у червні 2022 року Асоціація міст України організувала міжнародний форум “Revived Ukraine – reVIVED communities”, де керівники Конгресу місцевих та регіональних влад Ради Європи та інших міжнародних організацій підписали Декларацію про співпрацю у відновленні України. Ініціатива сприяє об’єднанню зусиль різних публічного управління та громадськості для ефективної відбудови постраждалих регіонів [7];

– *координаційні ради*: під час війни в Україні публічно-громадське партнерство стало важливим механізмом компенсації недостатньої спроможності держави виконувати відповідні функції, що проявляється у створенні координаційних рад та спільних органів, які об’єднують представників державних структур та громадськості для узгодження дій у сфері соціального захисту та відновлення постраждалих територій. Партнерство “Відкритий Уряд” на місцевому рівні об’єднує місцеві органи влади, громадські організації та громадян для впровадження прозорих, підзвітних та інклюзивних підходів у місцевому управлінні. Координаційні ради, створені в рамках даної ініціативи, сприяють розвитку практик громадської участі та забезпечують ефективну взаємодію між владою та громадськістю у сфері соціального захисту та відновлення постраждалих територій [6];

– *громадський контроль*: громадські формування з охорони громадського порядку та державного кордону є прикладом залучення громадськості до забезпечення соціального захисту та порядку в громадах. Члени таких формувань, мотивовані спільними інтересами, активно співпрацюють з органами поліції, що підвищує ефективність громадського контролю та сприяє відновленню постраждалих територій [15].

Отже, наведені складові організаційно-управлінських механізмів демонструють, як спільні ініціативи, координаційні ради та громадський контроль можуть ефективно реалізувати публічно-громадське партнерство у процесі відновлення постраждалих територій України.

Однак, одним із головних бар’єрів для організаційно-управлінського механізму є *низький рівень координації між державними та гро-*

мадськими структурами. Відсутність єдиного центру управління або координаційних рад на місцевому рівні ускладнює об'єднання зусиль для відновлення територій. Суттєвою проблемою є також *брак професійних кадрів у місцевих органах влади*, оскільки через війну значна частина кваліфікованих фахівців виїхала за кордон або перейшла у приватний сектор, що ускладнює реалізацію управлінських механізмів. *Недостатня залученість громадськості у процес прийняття рішень* також є перешкодою, адже, попри те, що існують координаційні ради та громадські ініціативи, на практиці їхні рішення часто мають дорадчий характер і не враховуються під час ухвалення державних стратегій.

Інформаційні механізми, такі як цифрові платформи, соціальні кампанії та залучення громадян до прийняття рішень, також є ключовими елементами взаємодії між державними та громадськими інституціями у процесі соціального захисту населення та відновлення постраждалих територій України. Нижче наведено приклади реалізації цих механізмів:

– *цифрові платформи*: онлайн-платформа “Аврора”, створена Фондом ООН у галузі народонаселення (UNFPA) у травні 2022 року, надає спеціалізовану психотерапевтичну підтримку постраждалим від пов'язаного з війною насильства, зокрема сексуального. “Аврора” забезпечує доступ до якісної дистанційної допомоги у будь-якому куточку України, включно з тимчасово окупованими територіями та за кордоном, що дозволяє постраждалим отримати необхідну підтримку незалежно від їхнього місцезнаходження [14];

– *соціальні кампанії*: у рамках програми “U-LEAD з Європою” було започатковано ініціативу з розробки програм комплексного відновлення територій громад. У серпні 2024 року десять громад з восьми областей України розпочали співпрацю з експертами U-LEAD для створення таких програм. Ініціатива спрямована на підвищення професійних компетенцій учасників у сфері планування відновлення, використання геоінформаційних систем та залучення громадськості до процесу відновлення постраждалих територій [5];

– *залучення громадян до прийняття рішень*: законодавство України передбачає активну участь громадськості у процесах відновлення. Зокрема, участь громадськості в роботі комісій з питань відновлення на місце-

вому рівні прямо прописана в законі, а відповідно до постанови, таких учасників у складі комісій має бути до 30%, що забезпечує прозорість та підзвітність процесу відновлення постраждалих територій, а також врахування потреб та пропозицій місцевих жителів [3].

Таким чином, інтеграція вищезазначених інформаційних механізмів сприяє ефективній співпраці між державними органами та громадськістю, забезпечуючи комплексний підхід до соціального захисту та відновлення постраждалих територій України.

Варто зауважити, що інформаційні механізми також стикаються із викликами. *Обмежений доступ до цифрових платформ та недостатня цифровізація процесів* є серйозною проблемою у відновленні територій. Постраждали регіони залишаються без інтернету та належної технічної інфраструктури, що унеможливорює ефективне використання цифрових інструментів для комунікації та моніторингу відбудови. *Недовіра до державних ініціатив* також є викликом, оскільки громадяни часто не отримують вичерпної інформації щодо програм соціального захисту, механізмів фінансування та правових аспектів відновлення, а відсутність ефективних соціальних кампаній з комунікації між владою та громадськістю посилює цей розрив. Ще однією проблемою є *низька активність громадян у процесах прийняття рішень*, адже часто місцеві жителі не знають про механізми участі у громадських слуханнях або комісіях, а в деяких випадках держава не забезпечує достатньої інклюзивності цих процесів.

Отже, попри важливість публічно-громадського партнерства у сфері соціального захисту для вдосконалення механізмів відновлення постраждалих територій, його реалізація стикається з низкою фінансових, організаційних та інформаційних бар'єрів. Для їх подолання необхідно реформувати підходи до фінансування, спрощувати грантові процедури, посилювати координацію між державними та громадськими структурами, а також розвивати цифрові механізми комунікації. Важливим залишається впровадження антикорупційних заходів та створення прозорої системи звітності для забезпечення довіри з боку громадян та міжнародних партнерів.

Висновки та пропозиції. Дослідження механізмів публічно-громадського партнерства у сфері соціального захисту населення та відновлення постраждалих територій Украї-

ни підтверджує їхню ключову роль у створенні ефективної та сталого моделі співпраці між державою, громадянським суспільством та міжнародними партнерами.

Фінансові механізми, зокрема гранти, благодійні фонди та бюджетне фінансування, залишаються основним джерелом ресурсів для відновлення постраждалих територій, однак потребують розширеного залучення міжнародної допомоги та механізмів державно-громадянського бюджетування, що дозволить більш ефективно розподіляти кошти та підтримувати не лише відновлення інфраструктури, а й розвиток місцевих ініціатив. Організаційно-управлінські механізми, представлені спільними ініціативами, координаційними радами та громадським контролем, є важливими для координації зусиль усіх зацікавлених сторін, але є потреба у створенні спеціалізованих координаційних центрів на різних рівнях управління, що дозволить оперативніше реагувати на виклики відновлення. Інформаційні механізми, включаючи цифрові платформи, соціальні кампанії та залучення громадян до прийняття рішень, сприяють прозорості процесу відновлення та залученню громадськості до розбудови власних громад. Однак недовіра до державних ініціатив, недостатній доступ до цифрових ресурсів у деяких регіонах та обмежена обізнаність громадян про можливості участі в ухваленні рішень створюють додаткові перешкоди для ефективного використання цих механізмів.

У сфері фінансових механізмів доцільним є створення спеціальних програм співфінансування держави, міжнародних партнерів та місцевих громад, спрощення процедури отримання грантів та міжнародної допомоги, запровадження механізмів державно-громадянського бюджетування та розширення програм податкових пільг для підприємств та громадських організацій, що працюють у сфері соціального захисту та відновлення постраждалих регіонів, з метою стимулювання економічного розвитку.

Для удосконалення організаційно-управлінських механізмів є підвищення ролі координаційних рад на місцевому рівні, програми підготовки кадрів у сфері місцевого самоврядування та посилення механізмів громадського контролю за розподілом ресурсів через створення громадських антикорупційних моніторингових груп.

Удосконалення інформаційних механізмів потребує створення інтегрованої цифрової платформи для збору, аналізу та моніторингу

відновлення постраждалих територій із відкритим доступом для громадян. Активізація соціальних кампаній з інформування громадян про їхні права, можливості участі у процесах відновлення та механізми контролю за діяльністю органів влади допоможе підвищити рівень громадської свідомості та відповідальності. Додатково, запровадження регулярних онлайн-консультацій та громадських слухань із залученням представників влади, бізнесу та громадськості сприятиме зміцненню довіри до державних програм та забезпечить прозоре прийняття рішень у сфері відновлення територій.

Список використаної літератури:

1. Барінова Д. (2024). Відновлення та розвиток деокупованих територіальних громад: реальність та перспективи. Укрінформ. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-polytics/3834546-vidnovlenna-ta-rozvitok-deokupovanih-teritorialnih-gromad-realist-ta-perspektivi.html>
2. Бовсунівська І.В. (2019) Публічно-приватне партнерство як об'єкт теоретичних досліджень у сфері публічного управління. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Державне управління*. Т. 30 (69), № 2. URL: https://www.pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2019/2_2019/4.pdf
3. Бойко Т. (2025). Треба забезпечити справедливість компенсацій за житло всім, хто потребує. Укрінформ. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/3950475-tetana-bojko-koordinatorka-zitlovokomunalnih-program-opori.html>
4. Бюджетний кодекс України: Кодекс України від 08.07.2010 р. № 2456-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>
5. Гавриленкова М. (2024). 10 громад розроблятимуть програми комплексного відновлення територій за підтримки U-LEAD. U-LEAD з Європою. URL: <https://u-lead.org.ua/news/520>
6. Ініціатива "Партнерство "Відкритий Уряд" місцевий рівень". Київська міська державна адміністрація. URL: https://kyivcity.gov.ua/initsiativa_partnerstvo_vidkritiy_uryad_mistseviy_riven/
7. Козіна В., Кошелюк М., Дацишин М., Ковтун О., Станкус Т. (2022). Міжнародне муніципальне партнерство: *методичні рекомендації*. Рада Європи. URL: <https://rm.coe.int/metodychni-rekomendatsii-partnerstvo-2022-2-/1680aedfd8>
8. Овчарук Е. (2023). Особливості сучасних механізмів взаємодії публічної влади, бізнесу та громадянського суспільства. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління*, (3(63)), 89-95. [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-3\(63\)-12](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-3(63)-12)

9. Про громадські об'єднання: Закон України від 22.03.2012 р. № 4572-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>
10. Про гуманітарну допомогу: Закон України від 22.10.1999 р. № 1192-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1192-14>
11. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13.01.2011 р. № 2939-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-17#Text>
12. Про збір, обробку та облік інформації про пошкоджене та знищене нерухоме майно внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених військовою агресією Російської Федерації: Постанова Кабінету Міністрів України від 26.03.2022 р. № 380. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/380-2022-п#Text>
13. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 р. № 280/97-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр#Text>
14. Розробка плану та впровадження першого етапу інформаційної кампанії з метою просування онлайн-платформи "Аврора" (2022). UNFPA Україна. URL: <https://ukraine.unfpa.org/uk/3654325>
15. Співпраця органів поліції з громадськими формуваннями в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення (2025). Мережа UPLAN. URL: <https://uplan.org.ua/analytics/spivpraczya-organiv-policziyi-z-gromadskymy-formuvannyamy-v-umovah-voennogo-stanu-ta-pislyavoennogo-vidnovlennya/>

Maistrenko K. M., Panasiuk V. I. Public-civic partnership in the field of social protection of the population: mechanisms for the recovery of affected territories

This article examines the mechanisms of public-civic partnership in the field of social protection of the population and the restoration of affected territories. Given the socio-economic challenges caused by military conflicts, special attention is paid to analyzing financial, organizational-administrative, and informational mechanisms for their implementation. It is proven that successful territorial recovery requires a comprehensive approach that includes effective governance, financial sustainability, and transparency in information policy. The study identifies that financial mechanisms include grant support, charitable funds, and budget financing, which play a crucial role in attracting resources for reconstruction. At the same time, challenges such as investor instability, insufficient coordination between governmental and civic institutions, and corruption risks have been analyzed. Organizational-administrative mechanisms have been reviewed, particularly joint initiatives, coordination councils, and mechanisms of civic oversight, which ensure effective alignment of actions between the state, local self-government, and civil society. Special attention is given to informational mechanisms, including digital platforms, social campaigns, and citizen engagement in decision-making, which contribute to process transparency and enhance civic activity in the recovery efforts. The analysis of scientific sources highlights the importance of incorporating international experience, expanding mechanisms for state-civic budgeting, and simplifying bureaucratic procedures, which will facilitate more efficient involvement of international financial assistance and support the development of local initiatives. Key barriers to implementing public-civic partnership have been identified, including insufficient digitalization of communication, public distrust in government initiatives, and a low level of coordination between state authorities and civil society. The authors conclude that the successful implementation of public-civic partnership mechanisms requires the development of comprehensive co-financing programs involving the state, international partners, and local communities, the introduction of effective models of civic oversight over resource allocation, and the activation of social campaigns aimed at raising public awareness of opportunities to participate in community recovery. Future research should focus on improving coordination mechanisms between government agencies, civil society, and businesses, as well as expanding digital services to ensure transparency in reconstruction processes.

Key words: public-civic partnership, social protection of the population, restoration of affected territories, financial mechanisms, organizational-administrative mechanisms, informational mechanisms, state-civic budgeting, digital platforms, civic oversight, social campaigns.